

gyndte at beskæftige sig med dette Problem; men lykkeligvis sejrede Naturens Visdom endogsaa over dette genstridige Stof, saa vi slap for den Katastrofe.

I øvrigt ønsker jeg om dette Lovforslag at sige, at det bærer det imponerende Nummer: 147; det er et smukt Bevis paa, hvilken Velsignelse der er i dansk Lovgivningsvirksomhed, at vi virkelig er kommet op til et saa imponerende højt Tal, der jo staar i et skrigende Misforhold til det allerede flere Gange berørte Tal paa tilstedeværende Medlemmer. Man kan roligt ved denne Lejlighed give lidt ondt af sig paa dette Punkt. Den eneste tilstedeværende Minister kan ikke paa nogen Maade føle sig personlig truffet af dette, eftersom Ministeren i den Henseende indtager en saa smuk Plads blandt Ministrene. Han ulejliges os ikke mere end nødvendigt med Lovforslag.

Jeg kan i det hele henholde mig til, hvad vort Partis Ordfører sagde i Landstinget om Lovforslaget. Da det er givet, at det kommer i Udvalg, er der ingen Grund til at fortabe sig i længere, om jeg saa maa sige, Spekulationer over Lovforslaget her. Jeg kan ikke nægte, at jeg har nogen Sympati for det Ønske, der er fremsat fra socialdemokratisk Side, om at gøre Vekselererne uinteresserede i Forretningerne paa Børsen; men det er muligt, at der er praktiske Vanskeligheder at overvinde, som gør den Vej ufremkommelig, som man i og for sig fra alle Sider ønsker at gaa.

Med Hensyn til Fritagelse for Afgift var jeg lige ved at blive rørt, da jeg hørte, hvorledes den højtærede Minister udviklede Vekselerernes betrængte Stilling. Jeg har ogsaa hørt virkelig næsten hjerteskræende Historier om Vekselererne. Jeg har hørt sige om en enkelt af dem, som det ikke gik saa godt, at man endogsaa bød ham, at han skulde leve for 80 000 Kr. om Aaret, men saa rejste Manden sig ogsaa i sin fulde Menneskeværdighed og sagde: Dette er for meget, d. v. s., dette er for lidt, og saadanne Historier, som maaske slet ikke er rigtige, er betegnende for, hvorledes Menigmand ser paa hele Vekselererbestillingen. Jeg kan ikke nægte, at jeg i nogen Grad føler mig som Menigmand og ikke har saa uhyre megen Sympati for Udøverne af denne Forretning, navnlig saaledes som Forholdene har artet sig de seneste Aar. Men jeg tager denne varme Interesse for et af de Erhverv, der er underlagt Handelsministeren, som et godt Tegn og vil haabe, at denne varme Interesse for dette Erhverv maatte brede sig ogsaa til andre Erhverv, som er underlagt den højtærede Minister.

I § 3 bestemmes det, at det ikke er tilladt Medlemmer af Fondsbørsen at benytte Agenter til at skaffe sig Kunder. Jeg beklager, at denne Bestemmelse indskrænker sig til at gælde Medlemmer af Fondsbørsen. Jeg kan ikke se, at dette, at en Outsider vekselerer ved Hjælp af Agenter trawler Landet over og fanger en Mængde Kunder ind til Børsspil, i nogen særlig Grad har Krav paa Hensyn. Jeg kan ikke se, at man krænger nogen som helst legitim Forretning ved at forbyde noget saadant. Det er et af de Punkter, jeg gerne vil have overvejet under en kommende Udvalgsbehandling. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg skal ikke forlænge Debatten, men kun ganske kort takke de ærede Ordførere for den i det store og hele velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet. Jeg var ganske klar over, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ikke paa alle Punkter kunde give Lovforslaget Tilslutning, da hans Parti, som jeg ogsaa oplyste, havde stillet enkelte Ændringsforslag i det andet høje Ting, som jeg formoder ogsaa vil blive stillet her. Jeg haaber imidlertid, at dette ikke vil forhindre Lovforslagets Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at der ingen rimelig Grund var til at give Dispensationer fra Betingelserne for at blive anerkendt som Medlem af en Fondsbørs. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem deri. Det er et rent praktisk Spørgsmaal. Det vil vise sig ganske uigennemførligt at faa oprettet en saadan Børs udenfor København; hvis man ikke giver disse Lempelse. De Omsætninger, der er Tale om, f. Eks. i Aarhus, er saa ringe, at det vil være urimeligt at kræve et Depositum af 50 000 Kr., ligesom det vilde være urimeligt at forlange, at vedkommende skal have været tre Aar i Vekselerervirksomhed. Det ærede Medlem udtalte om § 6, at det kunde have været ønskeligt, om Bestemmelserne om Likvidationsforeningen i Loven var blevet betegnet som foreløbige. Det er ganske overflødigt. Loven skal nemlig revideres om tre Aar; saa vil man atter kunne tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, og saa vil det ærede Medlem, hvis der er Stemning derfor, kunne faa det, han anser for det rette, gennemført.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschels forskellige spøgefulde Bemærkninger skal jeg ikke sige ret meget. Om jeg ikke ulejliges det høje Ting saa meget med Love, tør jeg til Genæld sige, at de Love, jeg forelægger, som Regel faar en let og hurtig Gang gennem